

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. 2548. เหตุการณ์ความไม่สงบ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้กับประวัติศาสตร์
บาดแผล. **ศิลปวัฒนธรรม**. 26 (10 กุมภาพันธ์ 2548): 143-149.
- ถวิถวิดี บุรีกุลและคณะ. 2547. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และความคิดเห็นต่อการ
ทำงานของรัฐบาล และองค์กรอิสระ : รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ, เทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. 2542. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
ชั้นกลาง : รายงานการวิจัย. กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ธีรยุทธ บุญมี. 2547. ประชาสังคม . กรุงเทพฯ : สายธาร.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2546. (ต่าง)คิดใน(คอก) ว่าด้วยวัฒนธรรมและวิถีคิด. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ไพบุลย์ ช่างเรียน. 2539. สังคม วัฒนธรรมและการบริหารแบบไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โครงการเอกสารและตำราคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ยศ สันตสมบัติ. 2544. มนุษย์กับวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์.
- อรวรรณ ปิลาธน์โอวาท. 2549. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนัก-
พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอนก เหล่าธรรมทัศน์. 2543. การเมืองของพลเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์-
คบไฟ.

ภาษาอังกฤษ

- Almond, Gabriel Abraham and S. Verba .1963.**The civic culture : political attitudes and
democracy in five nations** . Princeton, NJ : Princeton Univ. Press.
- Bond , R. and P.B. Smith. 1996. Culture and conformity : a meta analysis of studies using
Asch's line judgement task. **Psychological Bulletin** 119 : 111-137.
- Campbell , Angus., Gerald Gurin and Warren E.Miller. 1954. **The Voter Decides**. Evanston, IL:
Row,Peterson.

- Childs, Harwood L. 1965. **Public opinion: Nature, formation, and role**. Princeton, NJ : D. Van Nostrand .
- Dahl , Robert A. 1966. **A political opposition in western democracies** . New Haven, Conn : Yale University Press.
- Delli Carpini, Michael X.. 2004. Mediating democratic engagement : the impact of communications on citizens' involvement in political and civic life. In Lynda Lee Kaid (ed.). **Handbook of political communication research**, p.397. USA: Lawrence Erlbaum Associates.
- Easton, D. and J. Dennis. 1967. The child's acquisition of regime norms: political efficacy. **American Political Science Review** 61 : 28-29.
- Ferguson, Sherry Devereaux. 2000. **Researching the public opinion environment**. USA : Sage Publications.
- Filley, Allen C. 1976. **Managerial process and organizational behavior** . Illinois : Foresman and company.
- Glynn, Carroll J. , Andrew F.Hayes and James Shanahan. 1997. Percieved support for one's opinions and willingness to speak out: a meta-analysis of survey studies on the spiral of silence. **Public Opinion Quarterly** 61 : 452-463.
- Glynn, Carroll J. and Jack M.McLeod . 1984. Public opinion de jour : an examination of the spiral of silence. **Public Opinion Quarterly** 48 : 731-740.
- Gonzenbach, W.J. and Stevenson, R.L. 1994. Children with AIDS attending public school: An analysis of the spiral of silence. **Political Communication**. 11: 3-18.
- Gouws, A. 1996. Intolerance in Kwazulu-Natal: illustrating the complexity of tolerance attitudes. **Politikon**, 23 :23.
- Gudykunst, William B., Yuko Matsumoto, Stella Ting-Toomey, Tsukasa Nishida, Kwangsu Kim and Sam Heyman. 1996. The influence of cultural individualism-collectivism, self construals and individual values on communication styles across cultures. **Human Communication Research** 22 :514.
- Guerin, Daniel and Rejean Pelletier. 2000. Cultural Nationalism and Political tolerance in advanced industrial societies : The Basque country and catalonia. **Nationalism & Ethnic Politics** 6 : 4-5.

- Hayes, Andrew F. , James Shanahan and Carroll J.Glyn. 2001. Willingness to express one's opinion in a realistic situation as a function of perceived support for that opinion. **International Journal of Public Opinion Research** 13 : 45-58.
- Hofstede, Geert. 1987. **Culture's consequences : international differences in work-related values**. Beverly Hills, CA : Sage.
- Hsiu-Hui Sun. 1991. **A test of the spiral of silence theory in Taiwan**. Doctoral dissertation. The University of Wisconsin-Madison.
- Huiping Huang. 2005. A cross cultural test of the spiral of silence. **International Journal of Public Opinion Research** 17 : 324-345.
- Ito, Youichi. 1993. The future of political communication research : a Japanese perspective. **Journal of Communication** 43 : 69.
- Jeffres, Leo W. 1997. **Mass media effects**. Prospect Heights, Illinois : Waveland Press.
- Karaman, Tatyana. 2004. Political efficacy and its antecedents in contemporary Russia. **Journal of Communist Studies and Transition Politics** 20 : 32.
- Karpov, Vyacheslav. 1999. Religiosity and political tolerance in Poland. **Sociology of Religion** 60 : 389.
- Lasora. Dominic .L. 1991. Political outspokenness: factors working against the spiral of silence. **Journalism Quarterly**. 68 : 131-140.
- McClosky, Herbert. 1968. Political participation. In David L. (ed), **International Encyclopedia of the social sciences**, New York: The Free Press.
- McLeod, Jack .M., Dietram.A. Schufele and Patrica Moy. 1996. Community, communication, and participation: the role of mass media and interpersonal discussion in local political participation. **Political Communication** 16 : 315-336.
- McPhail, Thomas L. 1989. Inquiry in international communication. In Molefi Kete Asante and William B. Gudykunst (eds.). **Handbook of international and intercultural communication**, pp.178-179 . Newbury Park, Calif. : Sage Publications.
- Mead, R.D. and W. Bernard. 1973. Conformity and anticonformity among Americans and Chinese. **Journal of Social Psychology** 89 : 15-25.
- Milgram, Stanley. 1961. Nationality and conformity. **Scientific American** 205 : 45-51.
- Miller, Warren., Arthur Miller and Edward Schneider. 1980. **American National Election Studies Data Sourcebook 1952-1978** . Cambridge,MA : Harvard University Press.

- Moy, Patricia. , David Domke and Keith Stamm. 2001. The spiral of silence and public opinion on affirmative action. **Journalism and Mass Communication** 78 : 7-25.
- Moy, Patricia and Dietram A. Scheufele. 2000. Media effects on political and social trust. **Journalism and Mass Communication Quarterly** 77 : 744-759.
- Neuwirth, Kurt. 2000. Testing the spiral of silence model : the case of Mexico. **International Journal of Public Opinion Research** 12 : 138-157.
- Noelle-Neumann, Elisabeth. 1974. The spiral of silence: a theory of public opinion. **Journal of Communication** 24 : 43-51.
- Noelle-Neumann, Elisabeth. 1991. The theory of public opinion: the concept of the spiral of silence. In J.A. Anderson (ed.), **Communication Yearbook**, pp.260. CA: Sage.
- Noelle-Neumann, Elisabeth. 1993. **The spiral of silence. Public opinion- our social skin.** 2nd ed. Chicago: University of Chicago Press.
- Noelle-Neumann, Elisabeth and Thomas Petersen. 2004. The spiral of silence and the social nature of man. In Lynda Lee Kaid (ed.). **Handbook of political communication research.** pp.347-348. USA: Lawrence Erlbaum Associates.
- Oshagan, Hayg. 1996. Reference group influence on opinion expression . **International Journal of Public Opinion Research** 8 : 335.
- Petric , Gregor and Andrej Pinter. 2002. From social perception to public expression of opinion : a structural equation modeling approach to the spiral of silence. **International Journal of Public Opinion Research** 14 : 37.
- Qualter, Terence H. 1985. **Opinion control in the democracies** . Great Britain : the Macmillan Press.
- Reynold, Henry T. 1974. **Politics and the common man: an introduction to political behavior.** USA : The Dorsey Press.
- Rimmer, J. and Howard, M. 1990. Pluralistic ignorance and the spiral of silence: A test of the role of the mass media in the spiral of silence hypothesis. **Mass Communication Review.** 17: 24-53.
- Rivero, Carlos Garcia., Hennie Kotze and Pierre du Toit. 2002. Political culture and democracy : the South African case. **Politikon** 29 : 170.

- Salmon, Charles T. and Chi-Yung Moh. 1994. The spiral of silence: linking individual and society through communication. In J. David Kenamer (ed.), **Public Opinion the press and public Policy**, p.147. Westport, Connecticut: Praeger.
- Salmon, Charles T. and Kurt Neuwirth. 1990. Perception of opinion climates and willingness to discuss the issue of abortion. **Journalism Quarterly** 67 : 567-577.
- Scheufele, Dietram A. and Patricia Moy. 2000. Twenty-five years of the spiral of silence: a conceptual review and empirical outlook. **International Journal of Public Opinion Research** 12 : 3-28.
- Sei-Hill Kim, Mijeong Han, James Shanahan and Vicente Berdayes. 2004. Talking on sunshine in north Korea : A test of the spiral of silence as a theory of powerful mass media. **International Journal of Public Opinion Research** 16 : 39-62.
- Shamir, J. 1995. Information cues and indicators of the climate of opinion: The spiral of silence theory in the intifada. **Communication Research**. 22: 47-56.
- Sotelo, Maria Jose. 2000. Individual differences in political tolerance among adolescents. **Social Behavior and Personality** 28 : 185-186.
- Ting-Toomey, Stella. 1998. Intercultural conflict competence. In Judith N.Martin, Thomas K.Nakayama and Lisa A.Flores (eds.). **Readings in Cultural Contexts** . Mountain View, California : Mayfield Publishing.
- Triandis, Harry C. 1990. Cross cultural studies of individualism and collectivism. in **Nebraska symposium on motivation**, p.42. Lincoln, NE: University of Nebraska Press.
- Willnat, Lars. 1996. Mass media and political outspokenness in Hong Kong: linking the third-person effect and the spiral of silence. **International Journal of Public Opinion Research** 8 : 187-212.
- Willnat, Lars, Waipeng Lee and Benjamin H.Detenber. 2002. Individual-level predictors of public outspokenness: a test of the spiral of silence theory in Singapore. **International Journal of Public Opinion Research** 14 : 391-412.
- Yang, Seungchan. 1997. **Factors influencing willingness to speak out in the public sphere: a test of the spiral of silence in Korea**. Doctoral dissertation, University of Wisconsin-Madison.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของตัวแปรอิสระต่างๆ เมื่อวัดเป็นรายข้อ

ตัวแปรลักษณะทางจิตวิทยา เมื่อวัดเป็นรายข้อ

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความกลัวการ โดดเดี่ยว จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันมักรู้สึกประหม่า เมื่อต้องอยู่ต่อหน้าคนจำนวนมาก	2.95	1.01	ปานกลาง
2.ในหลายครั้งฉันมักจะวิตกกังวลว่าคนอื่น ๆ อาจจะไม่ชอบในตัวฉัน	2.65	1.03	ปานกลาง
3.ฉันมักจะเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจ เมื่อหลายคนจ้องมองมาที่ฉันด้วยสายตาแปลกๆ	3.08	1.09	ปานกลาง
4.ฉันกลัวการถูกทิ้งให้อยู่ตัวคนเดียว	2.40	1.21	น้อย
5.ฉันมักจะรู้สึกขวยเขิน เมื่อต้องเดินเข้าไปในงานเลี้ยงคนเดียว	2.93	1.14	ปานกลาง
6.บ่อยครั้งที่ฉันวิตกกังวลว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับในตัวฉัน	2.55	1.06	ปานกลาง
7.ฉันมักจะเกิดความรู้สึกอึดอัด เมื่อต้องพูดในสิ่งที่ขัดแย้งกับกับความเห็นของคนส่วนใหญ่	3.11	1.10	ปานกลาง
8.ฉันจะรู้สึกไม่มั่นใจ เมื่อคนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน	2.88	1.05	ปานกลาง
9.ฉันมักจะเกิดความเครียด เมื่อถูกคนรอบข้างตำหนิ	3.16	1.06	ปานกลาง
10.ฉันมักจะไม่อยากจะพูดอะไรออกไป เมื่อรู้ว่าคนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงข้ามกับสิ่งที่ฉันคิด	3.18	1.09	ปานกลาง
รวม	2.88	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 36 แสดงว่า ความกลัวการ โดดเดี่ยวของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้อความอื่นๆ คือ ข้อความที่ 10 ฉันมักจะไม่อยากจะพูดอะไรออกไป เมื่อรู้ว่าคนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงข้ามกับสิ่งที่ฉันคิด ($\bar{X} = 3.18$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 4 ฉันกลัวการถูกทิ้งให้อยู่ตัวคนเดียว ($\bar{X} = 2.40$)

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง
จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันมักจะหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง	3.51	1.05	มาก
2.ฉันคิดว่าความเห็นที่ขัดแย้ง ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม	3.59	1.19	มาก
3.หากเกิดความขัดแย้งขึ้นกับบุคคลรอบข้าง ฉันมักจะเก็บไว้ในใจ ไม่แสดงออกมา	3.08	1.07	ปานกลาง
4.ฉันไม่ชอบเผชิญหน้ากับคนที่ฉันมีความขัดแย้งด้วย	3.09	1.15	ปานกลาง
5.ฉันคิดว่าสังคมไทยไม่ชอบความขัดแย้ง	3.85	1.08	มาก
6.เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น ฉันเลือกที่จะไม่พูดถึงมันเพื่อให้เรื่องเงียบหายไปเอง	3.28	1.11	ปานกลาง
7.เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นกับใครก็ตาม ฉันมักเลือกที่จะระบายให้กับบุคคลรอบข้างฟัง มากกว่าที่จะเผชิญหน้ากับคนที่ฉันขัดแย้งด้วยโดยตรง	3.06	1.18	ปานกลาง
8.ในความคิดของฉัน ความสมานฉันท์ หมายถึงการหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง	3.29	1.29	ปานกลาง
รวม	3.36	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 37 แสดงว่า ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อความที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อความที่ 5 ฉันคิดว่าสังคมไทยไม่ชอบความขัดแย้ง ($\bar{X} = 3.85$) ข้อความที่ 2 ฉันคิดว่าความเห็นที่ขัดแย้งทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม ($\bar{X} = 3.59$) และ ข้อความที่ 1 ฉันมักจะหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อความที่ 7 เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นกับใครก็ตาม ฉันมักเลือกที่จะระบายให้กับบุคคลรอบข้างฟัง มากกว่าที่จะเผชิญหน้ากับคนที่ฉันขัดแย้งด้วยโดยตรง ($\bar{X} = 3.06$)

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความกลัวการเสียน้ำ
จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันจะรู้สึกเสียน้ำมาก หากพูดอะไรออกไปแล้วคนอื่น ๆ (คนที่ฉันคุยด้วย) รู้ว่าฉันรู้ไม่จริง	3.44	1.12	ปานกลาง
2.การที่เพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชาตำหนิฉันในที่สาธารณะ (เช่น ต่อหน้าคนอื่น) ฉันถือว่าเป็นการไม่ไว้หน้ากัน	3.57	1.15	มาก
3.เมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็นของฉันออกมาตรงๆ ในที่สาธารณะ(เช่น กลางที่ประชุม) ฉันรู้สึกเหมือนว่าเป็นการไม่ให้เกียรติกัน	3.20	1.14	ปานกลาง
4.เมื่ออยู่ต่อหน้าคนหลายคน ฉันมักไม่ค่อยกล้าถามคำถามใดๆ เพราะกลัวถูกคนอื่นมองว่าฉันไม่รู้เรื่อง(ไม่เก่ง)	2.63	1.06	ปานกลาง
5.ฉันรู้สึกเสียน้ำ เมื่อฉันเสนอความคิดเห็นออกมาแล้วคนอื่น ๆ ในที่ประชุมไม่ยอมรับ	2.69	1.08	ปานกลาง
รวม	3.10	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 38 แสดงว่า ความกลัวการเสียน้ำของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงข้อความเดียวที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อความที่ 2 การที่เพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชาตำหนิฉันในที่สาธารณะ (เช่น ต่อหน้าคนอื่น) ฉันถือว่าเป็นการไม่ไว้หน้ากัน ($\bar{X} = 3.57$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 7 เมื่ออยู่ต่อหน้าคนหลายคน ฉันมักไม่ค่อยกล้าถามคำถามใดๆ เพราะกลัวถูกคนอื่นมองว่าฉันไม่รู้เรื่อง(ไม่เก่ง) ($\bar{X} = 3.06$)

กลุ่มตัวแปรทางวัฒนธรรม เมื่อวัดเป็นรายข้อ

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. ถ้าหากฉันเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ฉันก็จะแสดงความคิดเห็นออกมา โดยไม่ใส่ใจว่าคนรอบข้างจะมองเช่นไร	3.22	1.03	ปานกลาง
2. ถ้าหากต้องมีการกล่าวคำ “ปฏิเสธ” ฉันก็มักจะเป็นคนพูดออกมาตรงๆ	3.25	1.02	ปานกลาง
3. ฉันมักจะแสดงความคิดเห็นในระหว่างชั้นเรียนจนเป็นเรื่องปกติ	2.90	1.04	ปานกลาง
4. ถ้าหากไม่มีใครชื่นชมในตัวฉัน ฉันก็รู้สึกว่าจะอยู่ได้โดยไม่ต้องร้ออะไร	3.41	1.06	ปานกลาง
5. ฉันรักตัวเองมากกว่าสิ่งใด	3.38	1.06	ปานกลาง
6. เมื่อต้องพบปะติดต่อกับบุคคลใดก็ตาม ฉันมักจะแสดงออกถึงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา	3.51	0.91	มาก
7. ฉันมักจะเป็นตัวของตัวเองเสมอไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนหรืออยู่กับใครก็ตาม	3.66	0.95	มาก
8. ฉันคิดว่าตนเองสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น	2.95	1.08	ปานกลาง
9. แม้ว่าความคิดเห็นของฉันจะแตกต่างจากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของคนในกลุ่ม แต่ถ้าฉันคิดว่าความเห็นของตนเองถูกต้อง ฉันก็จะยืนยันความเห็นของฉันเอาไว้	3.12	0.96	ปานกลาง
รวม	3.27	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 39 แสดงว่า บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อความที่ 7 ฉันมักจะเป็นตัวของตัวเองเสมอไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนหรืออยู่กับใครก็ตาม ($\bar{X} = 3.66$) และข้อความที่ 6 เมื่อต้องพบปะติดต่อกับบุคคลใดก็ตาม ฉันมักจะแสดงออกถึงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 3 ฉันมักจะแสดงความคิดเห็นในระหว่างชั้นเรียนจนเป็นเรื่องปกติ ($\bar{X} = 2.90$)

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพแบบพึ่งพา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันคิดว่าการรักษาความกลมเกลียวภายในหมู่คณะเอาไว้เป็นสิ่งสำคัญ	4.42	0.86	มาก
2.ความสุขของฉันส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสุขของคนรอบข้างตัวฉันด้วย	4.10	0.83	มาก
3.ฉันมักจะใส่ใจความรู้สึกของคนรอบข้างอยู่เสมอ	4.00	0.86	มาก
4.ฉันมักจะรับฟังคำทักท้วงของผู้ใหญ่อยู่เสมอ	3.94	0.90	มาก
5.ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ถ้าหากการทำงานเป็นกลุ่มล้มเหลว ฉันคิดว่าส่วนหนึ่งเป็นความผิดของฉันด้วย	3.78	0.97	มาก
6.ฉันยินดีที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	3.87	0.84	มาก
7.ฉันมีความรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนอื่น ๆ เป็นสิ่งสำคัญในลำดับต้นๆ	3.75	0.90	มาก
8.แม้ว่าฉันจะไม่มีความสุขกับการอยู่ร่วมในหมู่คณะของตัวเอง แต่หากว่าคนเหล่านั้นยังมีความต้องการตัวฉันอยู่ ฉันก็ยินดีที่จะอยู่ร่วมกับกลุ่มต่อไป	3.52	0.91	มาก
9.ฉันคิดว่าเราควรจะมีการติดต่อการตัดสินใจของส่วนรวมหรือของหมู่คณะที่เราอยู่	4.20	0.82	มาก
10.แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับความคิดของสมาชิกภายในกลุ่ม ฉันก็มักจะหลีกเลี่ยงการโต้แย้ง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นในหมู่คณะ	3.58	1.00	มาก
รวม	3.92	0.56	มาก

จากตารางที่ 40 แสดงว่า บุคลิกภาพแบบพึ่งพาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้อความอื่นๆ คือ ข้อความที่ 1 ฉันคิดว่าการรักษาความกลมเกลียวภายในหมู่คณะเอาไว้เป็นสิ่งสำคัญ ($\bar{X} = 4.42$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อความที่ 8 แม้ว่าฉันจะไม่มีความสุขกับการอยู่ร่วมในหมู่คณะของตัวเอง แต่หากว่าคนเหล่านั้นยังมีความต้องการตัวฉันอยู่ ฉันก็ยินดีที่จะอยู่ร่วมกับกลุ่มต่อไป ($\bar{X} = 3.52$)

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย

	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันมักจะบอกกับคู่สนทนาของฉันตรงๆ ว่าฉันชอบหรือไม่ชอบอะไร	3.43	0.98	ปานกลาง
2.ฉันคิดว่าตนเองเป็นคนเปิดเผยมากที่สุดคนหนึ่ง	2.52	1.01	ปานกลาง
3.ฉันมักจะเล่าเรื่องส่วนตัวของฉันเองให้คนอื่นฟังอยู่บ่อยครั้ง	3.62	0.97	มาก
4.ฉันมักจะเป็นคนพูดจาตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม	3.55	0.96	มาก
5.ฉันเป็นคนที่พูดจาได้ชัดเจน จนคนฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ฉันต้องการได้ทันที	3.36	0.85	ปานกลาง
6.โดยทั่วไปคนมักจะเข้าใจสิ่งที่ฉันพูดออกมาได้อย่างถูกต้อง	3.48	0.82	ปานกลาง
7.ก่อนที่จะพูดอะไรออกมา ฉันมักจะใช้เวลาคิดเรียบเรียงคำพูดให้ดีก่อนเสมอ เพื่อที่จะสื่อความหมายออกมาได้ตรงกับสิ่งที่ฉันต้องการมากที่สุด	3.54	0.92	มาก
รวม	3.36	0.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 41 แสดงว่า พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อความที่ 2 ฉันมักจะเล่าเรื่องส่วนตัวของฉันเองให้คนอื่นฟังอยู่บ่อยครั้ง ($\bar{X} = 3.62$) ข้อความที่ 4 ฉันมักจะเป็นคนพูดจาตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ($\bar{X} = 3.55$) และข้อความที่ 7 ก่อนที่จะพูดอะไรออกมา ฉันมักจะใช้เวลาคิดเรียบเรียงคำพูดให้ดีก่อนเสมอ เพื่อที่จะสื่อความหมายออกมาได้ตรงกับสิ่งที่ฉันต้องการมากที่สุด ($\bar{X} = 3.54$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 3 ฉันคิดว่าตนเองเป็นคนเปิดเผยมากที่สุดคนหนึ่ง ($\bar{X} = 2.52$)

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.บ่อยครั้งที่ฉันจะยังไม่บอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองให้กับคู่สนทนาได้รู้มากนักจนกว่าฉันจะแน่ใจว่าได้รู้จักคนนั้นดีพอ	3.67	0.97	มาก
2.ฉันมักจะแสดงท่าทางประกอบคำพูด เมื่อต้องทำการสื่อสารอยู่เสมอ	2.48	1.04	น้อย
3.ฉันมักจะเลือกใช้ถ้อยคำที่มีสีสันอยู่บ่อยครั้ง	3.06	1.03	ปานกลาง
4.หากฉันต้องพูดถึงเรื่องราวที่จะเกิดผลในทางลบกับคู่สนทนา ฉันจะเลือกหาวิธีการพูดที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึกของคู่สนทนา	3.69	0.98	มาก
5.เวลาพูดคุย ฉันมักจะระวังคำพูด เพื่อไม่ทำให้คู่สนทนาเจ็บช้ำน้ำใจ	3.82	0.99	มาก
6.ทุกครั้งฉันจะฟังคู่สนทนาของฉันอย่างตั้งใจ	3.75	0.82	มาก
7.ในระหว่างการสนทนา ฉันมักจะแสดงออกให้คู่สนทนารับรู้ ว่า ฉันกำลังตั้งใจฟังในสิ่งที่เขากำลังพูดอยู่	3.85	0.84	มาก
8.ในระหว่างการพูดคุย ฉันมักจะสังเกตเห็นได้ทันที เมื่อคู่สนทนา ไม่เข้าใจในสิ่งที่ฉันพูดถึง	3.66	0.82	มาก
9.ฉันมักจะแสดงความรู้สึกออกมาทางใบหน้าอยู่เสมอ	3.33	1.04	ปานกลาง
10.แม้ว่าฉันจะไม่พูดอะไรออกมา แต่เมื่อคนอื่นมองจากสีหน้า ท่าทางของฉันแล้ว ก็มักจะรู้ได้ทันทีว่าฉันมีความรู้สึกอย่างไร	3.31	1.03	ปานกลาง
11.บางครั้งถ้าฉันไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน ฉันก็จะใช้วิธีนิ่งเงียบ	3.33	1.02	ปานกลาง
12.บางครั้งถ้าการพูดของฉันจะก่อให้เกิดการถกเถียงโต้แย้ง ฉันก็จะเลือกใช้วิธีนิ่งเงียบแทน	3.42	1.01	ปานกลาง
13.ถ้าหากฉันคิดว่า การพูดออกมามตรงๆ จะเป็นการทำร้ายความรู้สึกของคู่สนทนา ฉันก็จะเลือกวิธีการบอกทางอ้อม	3.67	0.93	มาก

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
14. บางครั้งฉันก็ไม่กล้าพูดถึงสิ่งที่ฉันต้องการออกมาตรงๆ	3.35	0.88	ปานกลาง
15. ถ้าเรื่องที่ทำให้ฉันพูดจะทำให้อีกฝ่ายไม่พอใจ ฉันก็มักจะเลือกใช้ถ้อยคำที่คลุมเครือหรือไม่ชัดเจนมากนัก เพื่อให้เขาคิดเอาเอง	3.15	0.98	ปานกลาง
รวม	3.48	0.48	ปานกลาง

จากตารางที่ 42 แสดงว่า พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมากของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อความที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยข้อความที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 7 ในระหว่างการสนทนา ฉันมักจะแสดงออกให้คู่สนทนารับรู้ว่าคุณกำลังตั้งใจฟังในสิ่งที่เขากำลังพูดอยู่ ($\bar{X} = 3.85$) ส่วนข้อความที่อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อความที่ 2 ฉันมักจะแสดงท่าทางประกอบคำพูด เมื่อต้องทำการสื่อสารอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.48$)

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. ฉันยืนยันในความคิดเห็นของตนเองอย่างมั่นคง	3.29	0.83	ปานกลาง
2. ฉันแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้ร่วมงานทราบ	3.58	0.79	มาก
3. ฉันยืนยันกรานในความเห็นของตัวเอง	3.03	0.88	ปานกลาง
4. ฉันจะยังคงยืนยันกรานแสดงความคิดเห็นต่อไปจนกว่าคนอื่นจะยอมรับแนวทางของฉัน	2.59	0.88	ปานกลาง
5. ฉันแสดงอำนาจในการออกความเห็นอย่างจริงจัง	2.50	1.01	ปานกลาง
รวม	3.00	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 43 แสดงว่า พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อความที่ 2 ฉันแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้ร่วมงานทราบ ($\bar{X} = 3.58$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 5 ฉันแสดงอำนาจในการออกความเห็นอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 2.50$)

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความขัดแย้งแบบแก้ไขปัญหา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันยอมผ่อนปรนเมื่อคนอื่นยอมผ่อนปรนด้วย	3.47	0.94	ปานกลาง
2.เพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นไม่ให้ลุกลามต่อไป ฉันจะให้มีการแบ่งผลประโยชน์กันคนละครึ่ง	3.10	1.00	ปานกลาง
3.ฉันจะยอมผ่อนปรนกับผู้อื่น เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง	3.62	0.90	มาก
4.ฉันยินดีร่วมมือกับผู้ร่วมงานในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง	3.99	0.88	มาก
5.ฉันเสนอข้อแลกเปลี่ยนในการยุติความขัดแย้ง	3.50	0.93	มาก
รวม	3.54	0.63	มาก

ตารางที่ 44 แสดงว่า พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 4 ฉันยินดีร่วมมือกับผู้ร่วมงานในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ($\bar{X} = 3.99$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 2 เพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นไม่ให้ลุกลามต่อไป ฉันจะให้มีการแบ่งผลประโยชน์กันคนละครึ่ง ($\bar{X} = 3.10$)

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความขัดแย้งแบบไม่เผชิญหน้า

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการพูดถึงเรื่องที่เป็นปัญหาขัดแย้งกันอยู่	3.43	0.97	ปานกลาง
2.ฉันจะหลีกเลี่ยงจากผู้ร่วมงานเมื่อรู้สึกว่าพวกเขาจะพูดถึงปัญหาความขัดแย้ง	3.23	0.94	ปานกลาง
3.ฉันใช้วิธีการนิ่งเงียบหรือไม่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบกับผู้ที่ไม่เห็นด้วย เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้ง	3.36	0.98	ปานกลาง
4.ฉันลดปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ด้วยการทำให้ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ	3.11	0.95	ปานกลาง
5.ฉันมักจะใช้ความเงียบแทนการโต้ตอบหรือโต้เถียงกับผู้ที่ไม่เห็นด้วย	3.38	1.02	ปานกลาง
รวม	3.30	0.72	ปานกลาง

ตารางที่ 45 แสดงว่า พฤติกรรมความขัดแย้งแบบไม่เผชิญหน้าของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อความมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งข้อความที่มีคะแนนสูงกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 1 มันมักจะหลีกเลี่ยงการพูดถึงเรื่องที่เป็นปัญหาขัดแย้งกันอยู่ ($\bar{X} = 3.43$)

กลุ่มตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย เมื่อวัดเป็นรายข้อ

ตารางที่ 46 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เช่น อบต. อบจ. เทศบาล กรุงเทพมหานคร ฯลฯ	2.50	1.16	ปานกลาง
2.ฉันมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชนในองค์กรการเมืองระดับชาติได้ เช่น สส. หรือ สว.	2.16	1.08	น้อย
3.ฉันรู้สึกที่สามารถทำงานในตำแหน่งทางการเมืองในระดับท้องถิ่น (เช่น นายก อบต. นายก อบจ. สก สข สท. ฯลฯ) ได้ดีเท่ากับหรืออาจจะดีกว่านักการเมืองบางคนในปัจจุบัน	2.63	1.24	ปานกลาง
4.ฉันรู้สึกที่สามารถทำงานในตำแหน่งทางการเมืองระดับชาติ เช่น สส. สว. รัฐมนตรี ได้ดีเท่ากับหรืออาจจะดีกว่านักการเมืองบางคนในปัจจุบัน	2.24	1.15	น้อย
5.ฉันเข้าใจดีว่าปัญหาสำคัญทางการเมืองในระดับชาติที่ประเทศของเรากำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้คือปัญหาอะไร	3.12	1.00	ปานกลาง
6.ฉันเข้าใจดีว่านโยบายต่างๆ ของรัฐบาลจะมีผลกระทบต่อตัวฉันเองและบุคคลรอบข้างอย่างไร	3.25	.95	ปานกลาง
7.ฉันคิดว่านักการเมืองมักจะไม่ทำตามนโยบายที่มีการหาเสียงไว้	3.85	0.98	มาก
รวม	2.82	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 46 แสดงว่า ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อความที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยข้อความที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 7 ฉันคิดว่านักการเมืองมักจะไม่ทำตามนโยบายที่มีการหาเสียงไว้ ($\bar{X} = 3.85$) ส่วนข้อ

ความที่อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อความที่ 4 ฉันรู้สึกที่สามารถทำงานในตำแหน่งทางการเมืองระดับชาติ เช่น สส. สว. รัฐมนตรี ได้ดีเท่ากับหรืออาจจะดีกว่านักการเมืองบางคนในปัจจุบัน ($\bar{X} = 2.24$) และข้อความที่ 2 ฉันรู้สึกที่สามารถทำงานในตำแหน่งทางการเมืองระดับชาติ เช่น สส. สว. รัฐมนตรี ได้ดีเท่ากับหรืออาจจะดีกว่านักการเมืองบางคนในปัจจุบัน ($\bar{X} = 2.16$)

ตารางที่ 47 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสนใจทางการเมือง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันมักจะพูดคุยถึงเรื่องราวข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์บ้านเมืองกับบุคคลใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัว หรือเพื่อนๆ	3.31	1.02	ปานกลาง
2.ฉันติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองจากสื่อสารมวลชนอยู่เสมอ	3.49	1.05	ปานกลาง
3.ฉันมักจะติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองอยู่เสมอ เช่นนักการเมืองไปทำอะไร ที่ไหน กับใคร	2.95	1.04	ปานกลาง
4.ฉันมักจะติดตามการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นอยู่บ่อยครั้ง	2.52	1.04	ปานกลาง
5.ฉันมักจะติดตามการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับชาติอยู่บ่อยครั้ง	2.81	1.08	ปานกลาง
6.ฉันสนใจติดตามข่าวสารและนโยบายของพรรคการเมืองต่างๆ ผ่านสื่อสารมวลชนหรือแหล่งอื่นๆ	3.06	1.05	ปานกลาง
7.ฉันมักจะสนใจติดตามว่าใครดำรงตำแหน่งสำคัญในคณะรัฐมนตรีบ้าง	3.09	1.08	ปานกลาง
8.ฉันมักจะติดตามการอภิปรายต่างๆ ของ ส.ส. และ ส.ว. ในรัฐสภาอยู่เสมอ	2.58	1.08	ปานกลาง
9.ฉันวิพากษ์วิจารณ์หรือชื่นชมการทำงานของรัฐบาลกับบุคคลรอบข้างอยู่เสมอ	2.89	1.05	ปานกลาง
10.เมื่อมีการประกาศวันเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นหรือในระดับชาติ ฉันสนใจที่ติดตามวันเลือกตั้งที่แน่นอนว่ามีการกำหนดขึ้นในวันใด	3.31	1.12	ปานกลาง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
11.ฉันสนใจที่จะรู้วันเลือกตั้งล่วงหน้าว่ากำหนดขึ้นในวันใด	3.22	1.11	ปานกลาง
รวม	3.02	0.76	ปานกลาง

ตารางที่ 47 แสดงว่า ความสนใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อความมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งข้อความที่มีคะแนนสูงกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 2 ฉันติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองจากสื่อสารมวลชนอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.49$)

ตารางที่ 48 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความไว้วางใจทางการเมือง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันเชื่อว่าที่ผ่านมารัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ได้บริหารประเทศเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนมากกว่าผลประโยชน์ของพวกเขา	2.37	1.22	น้อย
2.ฉันเชื่อว่านายกรัฐมนตรี(พ.ต.ท.ทักษิณ)มีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้	2.13	1.09	น้อย
3.ฉันเชื่อว่าคณะรัฐมนตรี(ในรัฐบาลทักษิณ)มีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้	2.04	1.03	น้อย
4.ฉันเชื่อว่ารัฐบาลที่ผ่านมานำเงินภาษีของประชาชนไปใช้ในการบริหารประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	2.26	1.10	น้อย
5.ฉันเชื่อว่าในช่วงที่ผ่านมามองค์กรอิสระต่างๆ สามารถทำงานตรวจสอบรัฐบาลแทนประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.30	1.08	น้อย
6.ฉันเชื่อว่า รัฐบาล(ทักษิณ) ไม่มีการแทรกแซงหรือทำลายกลไกตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญ	2.09	1.15	น้อย
7.ฉันคิดว่าคนในชุมชนหรือท้องถิ่นของฉันพร้อมจะเสียสละประโยชน์ส่วนตัว เพื่อผลประโยชน์สาธารณะ	2.67	.97	ปานกลาง
รวม	2.26	0.84	น้อย

จากตารางที่ 48 แสดงว่า ความไว้วางใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับน้อย ($\bar{X} = 2.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อความที่ 7 ฉันคิดว่าคนในชุมชนหรือท้องถิ่นของฉันพร้อมจะเสียสละประโยชน์ส่วนตัว เพื่อผลประโยชน์สาธารณะ ($\bar{X} = 2.26$) ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 3 ฉันเชื่อว่าคณะรัฐมนตรี(ในรัฐบาลทักษิณ)มีความซื่อสัตย์และไว้ใจได้ ($\bar{X} = 2.50$)

ตารางที่ 49 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันเคยมีความคิดหรือกำลังคิดที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของชุมชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือในระดับชาติ	1.90	1.12	น้อย
2.ถ้าฉันเห็นว่านักการเมืองกระทำการที่ไม่ถูกต้องตามจริยธรรมเช่น หลีกเลี่ยงการเสียภาษี ฉันจะแสดงการคัดค้านพฤติกรรมดังกล่าวออกมาในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย เช่น ประท้วง หรือร่วมลงชื่อคัดค้าน	2.78	1.22	ปานกลาง
3.ถ้าชุมชนหรือสังคมมีปัญหาเกิดขึ้น ฉันจะอาสาเข้าร่วมเพื่อแก้ปัญหานั้นเท่าที่จะเป็นไปได้	2.98	1.04	ปานกลาง
4.ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ฉันได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำประโยชน์เพื่อสาธารณะ (กลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ) หรือ ได้เข้าร่วมกลุ่มกับชาวบ้านทำประโยชน์เพื่อสาธารณะอย่างน้อย 1 ครั้ง	2.44	1.23	น้อย
5.ฉันคิดว่าการรวมตัวกันของประชาชน เพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของสาธารณะ เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน	3.86	1.12	มาก
6.เมื่อสังคมเกิดปัญหา ฉันคิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องร่วมรับผิดชอบแก้ไขปัญหานั้นด้วย	3.57	1.08	มาก
7.เมื่อชุมชนหรือสังคมมีปัญหา ฉันได้มีการติดต่อหรือร่วมลงชื่อร้องเรียน เพื่อให้ปัญหานั้นได้รับการแก้ไขในทางที่ดีขึ้น	3.05	1.18	ปานกลาง
รวม	2.94	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 49 แสดงว่า ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมืองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อความที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยข้อความที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้อความที่ 5 ฉันคิดว่าการรวมตัวกันของประชาชน เพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของสาธารณะ เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน ($\bar{X} = 3.86$) ส่วนข้อความที่อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อความที่ 1 ฉันเคยมีความคิดหรือกำลังคิดที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของชุมชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในระดับชาติ ($\bar{X} = 1.90$)

ตารางที่ 50 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความอดกลั้นทางการเมือง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1.ฉันคิดว่าในช่วงตั้งแต่ต้นปี 2549 เป็นต้นมา สังคมไทยมีความสับสนวุ่นวาย เพราะมีคนออกมาแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากเกินไป	2.25	1.08	น้อย
2.ฉันรู้สึกว่าการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันของคนในสังคม เป็นสิ่งที่บั่นทอนความสงบสุขหรือความเรียบร้อยของสังคม	2.82	1.11	ปานกลาง
3.ฉันทนฟังคนที่มีความเห็นแตกต่างจากฉันนานๆ ไม่ค่อยได้	3.36	.99	ปานกลาง
4.ฉันคิดว่าเมื่อความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่เป็นอย่างไร คนที่มีความเห็นแตกต่างก็ไม่ควรที่จะพูดอะไรออกมา เพราะมีแต่จะสร้างความสับสนวุ่นวายในสังคม	3.09	1.08	ปานกลาง
รวม	2.88	0.74	ปานกลาง

หมายเหตุ แต่ละข้อได้มีการ recode คะแนนใหม่แล้ว กล่าวคือ ค่าคะแนน 1→5 หมายถึง ความอดกลั้นน้อย→ความอดกลั้นมาก

จากตารางที่ 50 แสดงว่า ความอดกลั้นทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความที่อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อความที่ 1 ฉันคิดว่าในช่วงตั้งแต่ต้นปี 2549 เป็นต้นมา สังคมไทยมีความสับสนวุ่นวาย เพราะมีคนออกมาแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากเกินไป ($\bar{X} = 2.25$)

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการก่อตัวของสาธารณมติ

คำชี้แจง ขอความกรุณาผู้ทำแบบสอบถามทำเครื่องหมาย (√) ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของท่านมากที่สุดและขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปประมวลผลข้อมูลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำที่สุด ผู้วิจัยขอเรียนว่าข้อมูลดังกล่าวนี้จะนำไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์เพียงเท่านั้น ขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบคำถามครั้งนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ..... ปี
3. สำเร็จการศึกษาขั้นสูงสุด
☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา(ตอนต้น-ตอนปลาย)
☐ ปวช. / ปวส. หรืออนุปริญญา	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก

หรือ ขณะนี้กำลังศึกษาในระดับ (ถ้าไม่ได้อยู่ในช่วงกำลังศึกษา ไม่ต้องตอบ)

☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก	

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 - 10,000 บาท
☐ 10,001 - 15,000 บาท	☐ 15,001 - 20,000 บาท
☐ 20,001 - 25,000 บาท	☐ 25,001 - 30,000 บาท
☐ 30,001 - 35,000 บาท	☐ 35,001 ขึ้นไป

4. อาชีพ
☐ เกษตรกร	☐ รับจ้างทั่วไป
☐ นิสิต นักศึกษา	☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว
☐ พนักงานบริษัท	☐ สื่อสารมวลชน
☐ ข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้างของรัฐ	☐ นักการเมือง
☐ ทหาร / ตำรวจ	
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)	

(ในกรณีที่ทำงานและเรียนไปด้วย ให้ระบุเฉพาะอาชีพหลักที่กำลังทำอยู่)

6. ภูมิลำเนา

เกิดที่ จังหวัด.....

ปัจจุบัน อาศัยอยู่ที่ จังหวัด .....

(ถ้าเป็นกรุงเทพฯ โปรดระบุเขต) .....

7. การเปิดรับสื่อมวลชน

	ไม่เลย → บางวัน → เป็นประจำ				
	1	2	3	4	5
1. ในรอบ 1 สัปดาห์ คุณอ่านข่าวหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์รายวันบ่อยครั้งแค่ไหน					
2. ในรอบ 1 สัปดาห์ คุณได้อ่านบทความที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รวมถึงบทบรรณาธิการบ่อยครั้งแค่ไหน					
3. ในรอบ 1 สัปดาห์ คุณได้อ่านหนังสือนิตยสารข่าวรายสัปดาห์ เช่น มติชนสุดสัปดาห์ เนชั่นสุดสัปดาห์ บ่อยครั้งแค่ไหน					
4. ในรอบ 1 สัปดาห์ คุณได้รับชมรายการข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ บ่อยครั้งแค่ไหน					
5. ในรอบ 1 สัปดาห์ คุณรับชมรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารบ้านเมือง เช่น รายการเรื่องเล่าเช้านี้ คุยคุ้ยข่าว ถึงลูกถึงคน ฯลฯ บ่อยครั้งแค่ไหน					
6. ในรอบ 1 สัปดาห์ คุณได้รับฟังรายการข่าวภาคเช้าหรือภาคค่ำทางสถานีวิทยุ บ่อยครั้งแค่ไหน					

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นสาธารณะต่าง ๆ

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (✓) ที่ตรงกับระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่แท้จริงของ君ที่มีต่อประเด็นสาธารณะต่างทั้ง 4 ประเด็น **ขอให้ตอบให้ครบทุกประเด็นๆ ละ 1 ช่อง** ซึ่งเป็นระดับค่าคะแนนตั้งแต่ระดับน้อยที่สุด (1) ไปจนถึงระดับมากที่สุด (5)

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังมีเรื่องที่กำลังเป็นข้อถกเถียงหรือมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอยู่ในหลายประเด็น ซึ่งมีทั้งฝ่ายที่สนับสนุนกับฝ่ายที่คัดค้าน ประเด็นที่กำลังถกเถียงกันนั้นส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการทำงานและนโยบายด้านต่างๆ ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกมา 4 ประเด็น เพื่อให้คุณได้แสดงจุดยืนหรือความรู้สึกต่อประเด็นเหล่านี้ ดังนี้

8. โดยส่วนตัวแล้ว คุณให้ความสนใจต่อประเด็น/นโยบายข้างล่างนี้ มากน้อยเพียงไร

ประเด็นสาธารณะ	ไม่สนใจเลย → สนใจมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้					
2.การเสนอให้ยกเลิกการขายหอยบนดิน					
3.การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก					
4.การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร					

9. คุณคิดว่า ประเด็น/นโยบายดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อตัวคุณเองมากน้อยเพียงใด

ประเด็นสาธารณะ	ไม่กระทบเลย → กระทบมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้					
2.การเสนอให้ยกเลิกการขายหอยบนดิน					
3.การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก					
4.การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร					

10. คุณคิดว่า ประเด็น/นโยบายดังกล่าว มีความสำคัญต่อสังคมไทยในขณะนี้มากน้อยเพียงใด

ประเด็นสาธารณะ	ไม่สำคัญเลย → สำคัญมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้					
2.การเสนอให้ยกเลิกการขายหอยบนดิน					
3.การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก					
4.การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร					

11. โดยความคิดเห็นส่วนตัวของคุณแล้ว คุณมีจุดยืนหรือมีความคิดเห็นอย่างไรต่อประเด็น/นโยบายดังกล่าว

ประเด็นสาธารณะ	ความคิดเห็นของคุณ		
	สนับสนุน	เฉยๆ	คัดค้าน
1.การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้			
2.การเสนอให้ยกเลิกการขายหอยบนดิน			
3.การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก			
4.การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร			

12. ถ้าหากไม่พูดถึงความคิดเห็นหรือความรู้สึกส่วนตัวของคุณแล้ว คุณคิดว่าคนไทยส่วนใหญ่ในขณะนี้มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับ ประเด็น/นโยบายดังกล่าว

ประเด็นสาธารณะ	ความคิดเห็นของคนไทยส่วนใหญ่		
	สนับสนุน	เฉยๆ	คัดค้าน
1. การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้			
2. การเสนอให้ยกเลิกการขายหวยบนดิน			
3. การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก			
4. การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร			

13. ถ้าหากไม่พูดถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของคนไทยส่วนใหญ่ในขณะนี้ หากให้คุณต้องประเมินต่อไปใน อนาคตอันใกล้ (ในช่วง 2 - 3 เดือนข้างหน้า) โดยส่วนตัวของคุณแล้ว คุณคิดว่าแนวโน้มต่อไปในอนาคตข้างหน้า คนไทยจะยังมีความคิดเห็นเช่นไรต่อ ประเด็น/นโยบายดังกล่าว

ประเด็นสาธารณะ	แนวโน้มความเห็นของคนไทยในอนาคต		
	สนับสนุน	เฉยๆ	คัดค้าน
1. การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้			
2. การเสนอให้ยกเลิกการขายหวยบนดิน			
3. การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก			
4. การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร			

◆ ในส่วนต่อไปนี้ขอความกรุณาให้คุณอ่านสถานการณ์ข้างล่างนี้ แล้วลองประเมินความรู้สึกที่แท้จริงของคุณ หากต้องตกอยู่ในสถานการณ์หรืออาจจะเป็นประสบการณ์เดิมของคุณ คุณมีแนวโน้มจะแสดงออกอย่างไร

สถานการณ์ ขอให้คุณคิดว่า ขณะนี้คุณได้ไปเข้าร่วมงานสัมมนาที่โรงแรมแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร ผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เป็นคนที่มาจากหลายหน่วยงาน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นคนที่คุณไม่รู้จักคุ้นเคยด้วยทั้งสิ้น ในช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน คุณได้นั่งร่วมโต๊ะอาหารกับผู้เข้าร่วมสัมมนาคณะอื่นๆ ประมาณ 7-8 คน ในระหว่างนั้นได้มีบางคนได้เริ่มเปิดประเด็นคุยถึงประเด็น/นโยบาย.....(1 ใน 4 ประเด็นเหล่านี้).... ขณะที่หลายคนได้เริ่มแสดงความคิดเห็นออกมา แต่ก็มีบางคนนิ่งเงียบหรือไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ ออกมา

จากสถานการณ์ดังกล่าวขอให้คุณตอบคำถามข้อ 14-15

14. จากข้อ 13. ความรู้สึก *ไม่อยาก/อยาก* ที่จะแสดงความคิดเห็นของคุณออกมาในสถานการณ์ขณะนั้นอยู่ในระดับใด

ประเด็นสาธารณะ	ไม่อยากเลย → อยากมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้					
2.การเสนอให้ยกเลิกการขายหอยบนดิน					
3.การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก					
4.การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร					

15. หากคุณต้องประเมิน *โอกาส* ที่คุณต้องการจะแสดงความคิดเห็นของคุณบนโต๊ะอาหารในขณะนั้น คุณคิดว่าตัวคุณมี *แนวโน้ม* ที่จะแสดงความคิดเห็นออกมาในประเด็นเหล่านี้ในระดับ *มากน้อยเพียงใด*

ประเด็นสาธารณะ	โอกาสน้อยที่สุด → โอกาสมากที่สุด						
	1	2	3	4	5	6	7
1.การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้							
2.การเสนอให้ยกเลิกการขายหอยบนดิน							
3.การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก							
4.การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร							

ส่วนที่ 3 ลักษณะทางจิตวิทยา

โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ที่ตรงกับระดับความรู้สึก หรือตรงตามประสบการณ์ที่ท่านเคยสัมผัสมามากที่สุด

3.1 คุณมีความรู้สึกหรือประสบการณ์ตามข้อความดังกล่าวในระดับใด

ข้อความ	รู้สึกน้อยที่สุด → รู้สึกมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันมักรู้สึกประหม่า เมื่อต้องอยู่ต่อหน้าคนจำนวนมาก					
2.ในหลายครั้งฉันมักจะวิตกกังวลว่าคนอื่น ๆ อาจจะไม่ชอบในตัวฉัน					
3.ฉันมักเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจ เมื่อหลายคนจ้องมองมาที่ฉันด้วยสายตาแปลกๆ					

ข้อความ	รู้สึกน้อยที่สุด → รู้สึกมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
4.ฉันกลัวการถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว					
5.ฉันมักจะรู้สึกขวยเขิน เมื่อต้องเดินเข้าไปในงานเลี้ยงคนเดียว					
6.บ่อยครั้งที่ฉันวิตกกังวลว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับในตัวฉัน					
7.ฉันมักจะเกิดความรู้สึกอึดอัด เมื่อต้องพูดในสิ่งที่ขัดแย้งกับกับ ความเห็นของคนส่วนใหญ่					
8.ฉันจะรู้สึกไม่มั่นใจ เมื่อคนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับความคิด เห็นของฉัน					
9.ฉันมักจะเกิดความเครียด เมื่อถูกคนรอบข้างตำหนิ					
10.ฉันมักจะไม่อยากจะพูดอะไรออกไป เมื่อรู้ว่าคนส่วนใหญ่มี ความคิดเห็นตรงข้ามกับสิ่งที่ฉันคิด					

3.2 คุณมีความรู้สึก ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ตามข้อความดังกล่าวในระดับใด

ข้อความ	รู้สึกน้อยที่สุด → รู้สึกมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันมักจะหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง					
2.ฉันคิดว่าความเห็นที่ขัดแย้ง ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม					
3.หากเกิดความขัดแย้งขึ้นกับบุคคลรอบข้าง ฉันมักจะเก็บไว้ในใจ ไม่แสดงออกมา					
4.ฉันไม่ชอบเผชิญหน้ากับคนที่ฉันมีความขัดแย้งด้วย					
5.ฉันคิดว่าสังคมไทยไม่ชอบความขัดแย้ง					
6.เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น ฉันเลือกที่จะไม่พูดถึงมันเพื่อให้เรื่อง เงียบหายไปเอง					
7.เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นกับใครก็ตาม ฉันมักเลือกที่จะระบายให้ กับบุคคลรอบข้างฟัง มากกว่าที่จะเผชิญหน้ากับคนที่ฉันขัดแย้ง ด้วยโดยตรง					
8.ในความคิดของฉัน ความสมานฉันท์ หมายถึงการหลีกเลี่ยง ความขัดแย้ง					

3.3 คุณมีความรู้สึก ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ตามข้อความดังกล่าวในระดับใด

ข้อความ	รู้สึกน้อยที่สุด → รู้สึกมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันจะรู้สึกเสียหน้ามาก หากพูดอะไรออกไปแล้วคนอื่น(คนที่ฉันคุยด้วย) รู้ว่าฉันรู้ไม่จริง					
2.การที่เพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชาตำหนิฉันในที่สาธารณะ (เช่น ต่อหน้าคนอื่น) ฉันถือว่าเป็นการไม่ไว้หน้ากัน					
3.เมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็นของฉันออกมาตรงๆ ในที่สาธารณะ(เช่น กลางที่ประชุม) ฉันรู้สึกเหมือนว่าเป็นการไม่ให้เกียรติกัน					
4.เมื่ออยู่ต่อหน้าคนหลายคน ฉันมักไม่ค่อยกล้าถามคำถามใดๆ เพราะกลัวถูกคนอื่นมองว่าฉันไม่รู้เรื่อง(ไม่เก่ง)					
5.ฉันรู้สึกเสียหน้า เมื่อฉันเสนอความคิดเห็นออกมาแล้วคนอื่นๆ ในที่ประชุม ไม่ยอมรับ					

ส่วนที่ 4 บุคลิกภาพและพฤติกรรมตามลักษณะทางวัฒนธรรม

ข้อความข้างล่างนี้เป็นพฤติกรรมลักษณะต่างๆ ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อข้างล่างนี้อย่างละเอียด แล้วลองพิจารณาว่า ตามประสบการณ์จริงหรือลักษณะนิสัยที่แท้จริงของคุณ คุณมีความคิดหรือมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาตามข้อความข้างล่างนี้ออกมามาก-น้อยเพียงใด

4.1 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับความคิด ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพและพฤติกรรมของคุณในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด → ปานกลาง → มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันคิดว่าการรักษาความกลมเกลียวภายในหมู่คณะเอาไว้เป็นสิ่งสำคัญ					
2.ความสุขของฉันส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสุขของคนรอบข้างตัวฉันด้วย					
3.ฉันมักจะใส่ใจความรู้สึกของคนรอบข้างอยู่เสมอ					
4.ฉันมักจะรับฟังคำทักท้วงของผู้ใหญ่อยู่เสมอ					
5.ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ถ้าหากการทำงานเป็นกลุ่มล้มเหลว ฉันคิดว่าส่วนหนึ่งเป็นความผิดของฉันด้วย					
6.ฉันยินดีที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					
7.ฉันมีความรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนอื่นๆ เป็นสิ่งสำคัญในลำดับต้นๆ					

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
8.แม้ว่าฉันจะไม่มีความสุขกับการอยู่ร่วมในหมู่คณะของตัวเอง แต่หากว่าคนเหล่านั้นยังมีความต้องการตัวฉันอยู่ ฉันก็ยินดีที่จะอยู่ร่วมกับกลุ่มต่อไป					
9.ฉันคิดว่าเราควรที่จะเคารพต่อการตัดสินใจของส่วนรวมหรือของหมู่คณะที่เราอยู่					
10.แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับความคิดของสมาชิกภายในกลุ่ม ฉันก็มักจะหลีกเลี่ยงการโต้แย้ง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นในหมู่คณะ					
11.ถ้าหากฉันเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ฉันก็จะแสดงความคิดเห็นออกมา โดยไม่ใส่ใจว่าคนรอบข้างจะมองเช่นไร					
12.ถ้าหากต้องมีการกล่าวคำ “ปฏิเสธ” ฉันก็มักจะเป็นคนพูดออกมาตรงๆ					
13.ฉันมักจะได้แสดงความคิดเห็นในระหว่างชั้นเรียนจนเป็นเรื่องปกติ					
14.ถ้าหากไม่มีใครชื่นชมในตัวฉัน ฉันก็รู้สึกว่าจะอยู่ได้โดยไม่เดือดร้อนอะไร					
15.ฉันรักตัวเองมากกว่าสิ่งใด					
16.เมื่อต้องพบปะติดต่อกับบุคคลใดก็ตาม ฉันมักจะแสดงออกถึงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา					
17.ฉันมักจะเป็นตัวของตัวเองเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนหรืออยู่กับใครก็ตาม					
18.ฉันคิดว่าตนเองสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น					
19.แม้ว่าความคิดเห็นของฉันจะแตกต่างจากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของคนในกลุ่ม แต่ถ้าฉันคิดว่าความเห็นของตนเองถูกต้อง ฉันก็จะยังยืนยันความเห็นของฉันเอาไว้					

4.2 คุณมีพฤติกรรมทางการสื่อสารตรงกับข้อความข้างล่างนี้ในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันมักจะบอกกับคู่สนทนาของฉันตรงๆ ว่าฉันชอบหรือไม่ชอบอะไร					
2.ฉันคิดว่าตนเองเป็นคนเปิดเผยมากที่สุดคนหนึ่ง					
3.บ่อยครั้งที่ฉันจะยังไม่บอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองให้กับคู่สนทนา ได้รู้มากนักจนกว่าฉันจะแน่ใจว่าได้รู้จักคนนั้นดีพอ					

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
4.ฉันมักจะเล่าเรื่องส่วนตัวของฉันเองให้คนอื่นฟังอยู่บ่อยครั้ง					
5. ฉันมักจะแสดงท่าทางประกอบคำพูด เมื่อต้องทำการสื่อสารอยู่เสมอ					
6.ฉันมักจะเลือกใช้ถ้อยคำที่มีสีสันอยู่บ่อยครั้ง					
7.หากฉันต้องพูดถึงเรื่องราวที่จะเกิดผลในทางลบกับคู่สนทนา ฉันจะเลือกหาวิธีการพูดที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้กระทบต่อความรู้สึกของคู่สนทนา					
8.เวลาพูดคุย ฉันมักจะระวังคำพูด เพื่อไม่ให้คู่สนทนาเจ็บช้ำน้ำใจ					
9.ทุกครั้งฉันจะฟังคู่สนทนาของฉันอย่างตั้งใจ					
10. ในระหว่างการสนทนา ฉันมักจะแสดงออกให้คู่สนทนารับรู้ว่าคุณกำลังตั้งใจฟังในสิ่งที่เขากำลังพูดอยู่					
11. ในระหว่างการพูดคุย ฉันมักจะสังเกตเห็นได้ทันที เมื่อคู่สนทนาไม่เข้าใจในสิ่งที่ฉันพูดถึง					
12.ฉันมักจะแสดงความรู้สึกรออกมาทางใบหน้าอยู่เสมอ					
13.แม้ว่าฉันจะไม่พูดอะไรออกมา แต่เมื่อคนอื่นมองจากสีหน้า ท่าทางของฉันแล้ว ก็มักจะรู้ได้ทันทีว่าฉันมีความรู้สึกรอย่างไร					
14.ฉันมักจะเป็นคนพูดจาตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม					
15.บางครั้งถ้าฉันไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน ฉันก็จะใช้วิธีนิ่งเงียบ					
16.บางครั้งถ้าการพูดของฉันจะก่อให้เกิดการถกเถียงได้แย้ง ฉันก็จะเลือกใช้วิธีนิ่งเงียบแทน					
17.ถ้าหากฉันคิดว่าการพูดออกมาตรงๆ จะเป็นการทำร้ายความรู้สึกของคู่สนทนา ฉันก็จะเลือกวิธีการบอกทางอ้อม					
18.ฉันเป็นคนที่พูดจาได้ชัดเจน จนคนฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ฉันต้องการ ได้ทันที					
19.โดยทั่วไปคนมักจะเข้าใจสิ่งที่ฉันพูดออกมาได้อย่างถูกต้อง					
20.ก่อนที่จะพูดอะไรออกมา ฉันมักจะใช้เวลาคิดเรียบเรียงคำพูดให้ดีก่อนเสมอ เพื่อที่จะสื่อความหมายออกมาได้ตรงกับสิ่งที่ฉันต้องการมากที่สุด					
21.บางครั้งฉันก็ไม่กล้าพูดถึงสิ่งที่ฉันต้องการออกมาตรงๆ					
22.ถ้าเรื่องที่ฉันพูดจะทำให้ฝ่ายไม่พอใจ ฉันก็จะเลือกใช้ถ้อยคำที่คลุมเครือหรือไม่ชัดเจนมากนัก เพื่อให้เขาคิดเอาเอง					

4.3 เมื่อคุณต้องเผชิญหน้ากับความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันหรือขัดแย้งกันกับคนอื่น เช่น เพื่อนร่วมงาน คุณมักจะแสดงออกตามข้อความข้างล่างนี้ในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันยืนกรานในความคิดเห็นของตนเองอย่างมั่นคง					
2.ฉันแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้ร่วมงานทราบ					
3.ฉันยืนกรานในความเห็นของตัวเอง					
4.ฉันจะยังคงยืนกรานแสดงความคิดเห็นต่อไปจนกว่าคนอื่นจะยอมรับแนวทางของฉัน					
5.ฉันแสดงอำนาจในการออกความเห็นอย่างจริงจัง					
6.ฉันยอมผ่อนปรนเมื่อคนอื่นยอมผ่อนปรนด้วย					
7.เพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ไม่ให้ลุกลามต่อไป ฉันจะให้มีการแบ่งผลประโยชน์กันคนละครึ่ง					
8.ฉันจะยอมผ่อนปรนกับผู้อื่น เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง					
9.ฉันยินดีร่วมมือกับผู้ร่วมงานในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง					
10.ฉันเสนอข้อแลกเปลี่ยนในการยุติความขัดแย้ง					
11.ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการพูดถึงเรื่องที่เป็นปัญหาขัดแย้งกันอยู่					
12.ฉันจะหลีกเลี่ยงจากผู้ร่วมงานเมื่อรู้สึกว่าคุณเขาจะพูดถึงปัญหาความขัดแย้ง					
13.ฉันใช้วิธีการนิ่งเงียบหรือไม่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบกับผู้ที่ไม่เห็นด้วย เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้ง					
14.ฉันลดปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ด้วยการทำให้ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ					
15.ฉันมักจะใช้ความเงียบแทนการโต้ตอบหรือโต้เถียงกับผู้ที่ไม่เห็นด้วย					

ส่วนที่ 5 ประสพการณ์ความกับความเกี่ยวข้องในระบบประชาธิปไตย

5.1 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของคุณในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เช่น อบต. อบจ. เทศบาล กรุงเทพมหานคร ฯลฯ					
2.ฉันมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชนในองค์กรการเมืองระดับชาติได้ เช่น สส. หรือ สว.					
3.ฉันรู้สึกที่สามารถทำงานในตำแหน่งทางการเมืองในระดับท้องถิ่น (เช่น นายก อบต. นายก อบจ. สก สข สท. ฯลฯ) ได้ดีเท่ากับหรืออาจจะดีกว่านักการเมืองบางคนในปัจจุบัน					
4.ฉันรู้สึกที่สามารถทำงานในตำแหน่งทางการเมืองระดับชาติ เช่น สส. สว. รัฐมนตรี ได้ดีเท่ากับหรืออาจจะดีกว่านักการเมืองบางคนในปัจจุบัน					
5.ฉันเข้าใจดีว่าปัญหาสำคัญทางการเมืองในระดับชาติที่ประเทศของเรากำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้คือปัญหาอะไร					
6.ฉันเข้าใจดีว่านโยบายต่างๆ ของรัฐบาลจะมีผลกระทบต่อตัวฉันเองและบุคคลรอบข้างอย่างไร					
7.ฉันคิดว่านักการเมืองมักจะไม่ทำตามนโยบายที่มีการหาเสียงไว้					

5.2 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับพฤติกรรมของคุณในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันมักจะพูดคุยถึงเรื่องราวข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์บ้านเมืองกับบุคคลใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัว หรือเพื่อนๆ					
2.ฉันติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์บ้านเมืองจากสื่อสารมวลชนอยู่เสมอ					
3.ฉันมักจะติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองอยู่เสมอ เช่น นักการเมืองไปทำอะไร ที่ไหน กับใคร					
4.ฉันมักจะติดตามการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นอยู่บ่อยครั้ง					
5.ฉันมักจะติดตามการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับชาติอยู่บ่อยครั้ง					

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
6.ฉันสนใจติดตามข่าวสารและนโยบายของพรรคการเมืองต่างๆ ผ่านสื่อสารมวลชนหรือแหล่งอื่นๆ					
7.ฉันมักจะสนใจติดตามว่าใครดำรงตำแหน่งสำคัญในคณะรัฐมนตรีบ้าง					
8.ฉันมักจะติดตามการอภิปรายต่างๆ ของ ส.ส. และ ส.ว. ในรัฐสภาอยู่เสมอ					
9.ฉันวิพากษ์วิจารณ์หรือชื่นชมการทำงานของรัฐบาลกับบุคคลรอบข้างอยู่เสมอ					
10.เมื่อมีการประกาศวันเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นหรือในระดับชาติ ฉันสนใจที่ติดตามวันเลือกตั้งที่แน่นอนว่ามีกำหนดขึ้นในวันใด					
11.ฉันสนใจที่จะรู้วันเลือกตั้งล่วงหน้าว่ากำหนดขึ้นในวันใด					

5.3 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับความเชื่อหรือความคิดเห็นของคุณเองในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันเชื่อว่าที่ผ่านมารัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ ได้บริหารประเทศเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนมากกว่าผลประโยชน์ของพวกเขาเอง					
2.ฉันเชื่อว่านายกรัฐมนตรี(พ.ต.ท.ทักษิณ)มีความซื่อสัตย์และไว้ใจได้					
3.ฉันเชื่อว่าคณะรัฐมนตรี(ในรัฐบาลทักษิณ)มีความซื่อสัตย์และไว้ใจได้					
4.ฉันเชื่อว่ารัฐบาลที่ผ่านมานำเงินภาษีของประชาชนไปใช้ในการบริหารประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
5.ฉันเชื่อว่าในช่วงที่ผ่านมามองค์กรอิสระต่างๆ สามารถทำงานตรวจสอบรัฐบาลแทนประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
6.ฉันเชื่อว่า รัฐบาล(ทักษิณ) ไม่มีการแทรกแซงหรือทำลายกลไกตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญ					
7.ฉันคิดว่าคนในชุมชนหรือท้องถิ่นของฉันพร้อมจะเสียสละประโยชน์ส่วนตัว เพื่อผลประโยชน์สาธารณะ					

5.4 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับพฤติกรรมของคุณในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันเคยมีความคิดหรือกำลังคิดที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของชุมชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือในระดับชาติ					
2.ถ้าฉันเห็นว่านักการเมืองกระทำการสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามจริยธรรม เช่น หลีกเลี่ยงการเสียภาษี ฉันจะแสดงการคัดค้านพฤติกรรมดังกล่าวออกมาในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย เช่น ประท้วง หรือร่วมลงชื่อคัดค้าน					
3.ถ้าชุมชนหรือสังคมมีปัญหาเกิดขึ้น ฉันจะอาสาเข้าร่วมเพื่อแก้ปัญหาที่นั่นเท่าที่จะเป็นไปได้					
4.ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ฉันได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำประโยชน์เพื่อสาธารณะ (กลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ) หรือ ได้เข้าร่วมกลุ่มกับชาวบ้านทำประโยชน์เพื่อสาธารณะ อย่างน้อย 1 ครั้ง					
5.ฉันคิดว่าการรวมตัวกันของประชาชน เพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของสาธารณะ เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน					
6.เมื่อสังคมเกิดปัญหา ฉันคิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องร่วมรับผิดชอบแก้ไขปัญหานั้นด้วย					
7.เมื่อชุมชนหรือสังคมมีปัญหา ฉันได้มีการติดต่อหรือร่วมลงชื่อร้องเรียน เพื่อให้ปัญหานั้น ได้รับการแก้ไขในทางที่ดีขึ้น					

5.5 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึกและพฤติกรรมของคุณในระดับใด

ข้อความ	น้อยที่สุด→ปานกลาง→มากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1.ฉันคิดว่าในช่วงตั้งแต่ต้นปี 2549 เป็นต้นมา สังคมไทยมีความสับสนวุ่นวาย เพราะมีคนออกมาแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากเกินไป					
3.ฉันรู้สึกว่าการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันของคนในสังคม เป็นสิ่งที่บั่นทอนความสงบสุขหรือความเรียบร้อยของสังคม					
4.ฉันทนฟังคนที่มีความเห็นแตกต่างจากฉันนานๆ ไม่ค่อยได้					
5.ฉันคิดว่าเมื่อความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่เป็นอย่างไร คนที่มีความเห็นแตกต่างก็ไม่ควรที่จะพูดอะไรออกมา เพราะมีแต่จะสร้างความสับสนวุ่นวายในสังคม					

*****ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามครับ*****

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายคมสัน รัตนะสิมากุล เกิดวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ.2512 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการสื่อสารมวลชน จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขา หนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ที่คณะ นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2546 ในช่วงระหว่างการศึกษา ได้นำเสนอผลงานวิชาการในระดับนานาชาติ 2 ครั้ง คือ การนำเสนอผลงานวิชาการ เรื่อง Mediating Conflict between The State and Civil Society in The Age of Globalization : A Case of Thai Mass Media Coverage of Large-Scale Infrastructure Projects ในงาน **International Conference 'Revisiting Globalization and Communication in the 2000s'** ที่ Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand ในปี 2004 และเสนอผลงานวิชาการเรื่อง Communication and Conflict in Thai Organization ในงาน **International Conference on "Language, Communication, and Culture : Dialogues and Contexts in Focus"** ซึ่งจัดขึ้นที่ National Institute of Development Administration, Bangkok, Thailand ปี 2005.